

XIV. Politiske Spørgsmaal.

1. Beskyttelse af Mindretal.

Udgangspunktet for Forsamlingens og 6. Udvalgs Drøftelse af Mindretalsspørgsmaalet var i Aar den polske Regerings Resolutionsforslag af 10. April 1934 gaaende ud paa, at en international Konference skulde indkaldes for at tilvejebringe en *almindelig Traktat* om Beskyttelse af Mindretallene. Forslaget, der tilsigtede at udvide den traktatmæssige Mindretalsbeskyttelse til at gælde alle Lande, hvor Mindretal findes, lød saaledes:

»I Betragtning af, at de nugældende Mindretalstraktater og de Erklæringer, som nogle Stater har afgivet til Raadet om den internationale Beskyttelse af Mindretal, kun binder en Del af Folkeforbundets Medlemmer, medens andre Medlemmer stadig er fri for enhver retlig Forpligtelse i denne Henseende;

idet Forsamlingen mener, at et saadant Forhold kun yder visse Mindretal den internationale Garanti og lader de andre uden international Beskyttelse og uden Adgang til at henvende sig til Folkeforbundet;

i Betragtning af, at en saadan Sondring mellem beskyttede og ikke beskyttede Mindretal er i Strid med Retfærdigheds- og Billighedsfølelse;

idet Forsamlingen tager i Betragtning, at der i næsten alle Lande i og udenfor Europa findes Mindretal af Race, Sprog og Tro, der ikke er undergivet den nuværende Mindretalsbeskyttelse, men som har samme moralske Ret til Folkeforbundets Beskyttelse som de beskyttede Mindretal;

fastslaar Forsamlingen, at den internationale Mindretalsbeskyttelse under de nuværende Forhold ikke stemmer med den mellemfolkelige Morals fundamentale Grundsætninger, og erklærer, at der er Grund til at raade Bod herpaa ved at afslutte en almindelig Traktat om Mindre-

talsbeskyttelse; en saadan Traktat bør medføre samme Forpligtelser for alle Folkeforbundets Medlemmer og yde international Beskyttelse for alle Mindretal af Race, Sprog eller Tro;

bestemmer i dette Øjemed at indkalde en international Konference af alle Folkeforbundets Medlemmer for at udarbejde en almindelig Traktat om international Mindretalsbeskyttelse;

og beder Raadet træffe Foranstaltning til, at denne Konference indkaldes i nær Fremtid og i hvert Fald i Løbet af et halvt Aar fra Afslutningen af den nuværende Forbundsforamling at regne.»

Dette Forslag om Mindretalsbeskyttelsens Udvidelse og Almindeliggørelse ved international Traktat forsvarede den polske Udenrigsminister *Beck* den 13. September i en Tale i Forsamlingen, hvorom henvises til de ovenstaaende Bemærkninger om Generaldebatten. (Sp. 4799).

Spørgsmaalet behandledes iøvrigt i 6. Udvalg, hvor Forslaget om at udvide Mindretalsordningen til andre Lande, i hvert Fald i Europa, blev forsvaret af den polske Delegerede *Raczynski* og den jugoslaviske Delegerede *Fotich*. Hollands, Schweiz' og Sveriges Repræsentanter var i Princippet stemt for Tanken i det polske Forslag, men de to førstnævnte sluttede sig tillige til de tre Stormagters Indsigelser mod, at et Land ensidigt skulde kunne sige sig løs fra en gældende Traktat, blot fordi den ikke længere fandtes stemmende med en vis Politik. *Pacta sunt servanda*. *Skelton* (Kanada) og *Officer* (Australien) forstod ikke Forslagsstillernes Logik, naar de var saa utilfredse med den nuværende Mindretalsordning i deres egne Lande og samtidig hævdede, at det vilde være til Fordel for alle andre Stater at indføre det samme System. Naar Ordningen ikke er tilfredsstillende, som den anvendes i nogle Lande, hvorfor bliver den det da, naar den udvides til alle?